

[Ebba Strange]

ikke straffede for vold her i landet, er det lykkedes at give en stor del af befolkningen det indtryk, at det er billigt at begå vold, og på den baggrund foreslår man nu en skærpelse af varetægtsfængslingen.

I socialistisk folkeparti vender vi os på det allerkræftigste imod de forslag, justitsministeren er kommet med. Jeg er i den meget helde situation, at jeg som dokumentation for mine begrundelser kan bruge den udvalgsbetænkning, der ligger bag forslaget fremsættelse, og jeg skal tillade mig at citere fra betænkning nr. 978, side 54-55, hvor flertallet af strafferetsplejeudvalget - disse medlemmer af udvalget lægger vægt på, at varetægtsfængsling af retshåndhævelsesmæssige hensyn, det vil sige af hensyn til den almindelige retsfølelse, reelt er en anteciperet straf - siger:

»Enhver udvidelse af området for retshåndhævelsesarrest ville være i modstrid med principielle retssikkerhedsmæssige synspunkter, som i øvrigt traditionelt knyttes til begrebet en retsstat; navnlig princippet: Ingen straf uden dom.«

Udvalgsflertallet fortsætter:

»... efter udvalgsflertallets mening ville dette forslag være i strid med internationale standarder, senest Europarådets ministerkomité's rekommandation af 27. juni 1980.«

Går vi tilbage i historien, kan vi se, at retshåndhævelsesarresten blev indført i retsplejeloven i 1935, og allerede dengang var der røster i det daværende udvalg, der advarede imod indførelse af denne bestemmelse. Jeg citerer stadig væk fra den samme betænkning, side 15, fra et mindretal, Mogens Christensen, der ønsker at fremhæve:

»Fængsling, der ikke kan støttes på nogen af de øvrige fængslingsgrunde, er en anteciperet straf, der principielt ikke bør iværksættes, så længe den sigtedes skyld ikke er tilstået eller bevist.«

Jeg synes, vi skal advare, og jeg er glad for, at vi har hele sommeren til at advare imod, at dette folketing vedtager de forslag til ændringer i varetægtsreglerne, som ministeren er kommet med.

Hans E. Jacobsen (FP):

Jeg skal på fremskridtspartiets vegne komme med nogle kommentarer til det fremsatte lovforslag. Fremskridtspartiet finder, at det

meste i lovforslaget trækker i den rigtige retning. Forslaget om forenkling og effektivisering af sagsbehandlingen vedrørende anklagemyndigheden og domstolene er vi positive over for, ganske enkelt fordi man overfører en række mindre væsentlige sager fra anklagemyndigheden til politimestrene.

Med hensyn til at overføre visse straffelovsovertrædelser fra statsadvokaten til politimestrene går vi ud fra, at justitsministeren her tænker på lignende sager, hvor der allerede er domme at henvise til, og vi er derfor enige med justitsministeren i, at dette frigør ressourcer for anklagemyndigheden, hvilket betyder, at flere sager kan få en hurtigere behandling, og samtidig betyder en besparelse for samfundet.

Forslaget om spiritus- og promillekørsel er således en forenkling, da der i forslaget er givet den anklagede mulighed for at få en retslig afgørelse, hvis pågældende ikke kan acceptere det af politimesteren fremlagte afgørelsesforelæg. Der er her tale om, at den tiltalte er sikret sin ret.

Vedrørende forslag om isolation og varetægtsfængsling er det vel nogle af de i offentligheden mest omdiskuterede emner. Kløge folk har uden at være enige udtalt, at isolationsfanger i høj grad kunne blive psykisk skadede. De ivrigste modstandere af isolation er ofte gået så langt, at de har påstået, at den fængslede er blevet så svag, at vedkommende i den sidste ende måske, og vi understreger måske, vil tilstå hvad som helst.

Dette er ikke hensigten.

Omvendt ser vi i fremskridtspartiet med nogen bekymring på for store lempelser med hensyn til isolation. I tilfælde af virkelig alvorlige forbrydelser, f. eks. drab, narkohandel og større bedragerisager, må man give politiet den nødvendige tid, det tager at efterforske disse vanskelige sager til bunds. Varetægtsfængsling har som nævnt også været stærkt diskuteret. Det er meget svært for størstedelen af befolkningen at forstå, at f. eks. unge voldsforbrydere kan lemlæste uskyldige og sagesløse borgere, blive anholdt, for derefter omgående at blive løsladt. Forholdet mellem den efter min opfattelse meget grove forbrydelse, som vold er, behandlingen af lovovertrædelser og den stakkels sagesløse borgers lemlæstelse, måske for livstid, er helt uacceptabel. Her bør varetægtsreglerne absolut strammes.